

Ugyanis a biztosítási szerződések teljesítése során történő átutalások tőkemozgatásnak tekintendők, és a munkáltatói befizetések levonhatóságának, illetve a munkavállalói befizetések utáni adólevonásnak a Belgiumban letelepedett szervek részére teljesített befizetésekre történő korlátozása a tőke szabad mozgásának diszkriminatív korlátozását jelenti.

Hasonlóképpen ellentétes a tőke szabad mozgásával az a rendelkezés, amely előírja, hogy a kiegészítő nyugdíjpénztár részére teljesített munkáltatói és munkavállalói befizetésekből képződő tőkeösszeg vagy visszavásárlási érték átutalása adóköteles, amennyiben az egy külföldi nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történik, míg nem az, ha az egy Belgiumban letelepedett szervezet részére történik.

(¹) Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

(²) A Tanács 1992. november 10-i 92/96/EGK irányelve a közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 79/267/EGK és a 90/619/EGK irányelv módosításáról (harmadik életbiztosítási irányelv), HL L 360., 1992.12.09., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset

(C-523/04. sz. ügy)

(2005/C 57/34)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Mikko Huttunen és Wouter Wils, 2004. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel az Amerikai Egyesült Államokkal szemben olyan nemzetközi kötelezettséget vállalt vagy a Holland Királyság és az Amerikai Egyesült Államok között a légitrágatásról szóló, 1957. április 3-i megállapodás felülvizsgálata ellenére azon kötelezettségvállalásait fenntartotta,

– amelyek az Amerikai Egyesült Államok által megjelölt légitársaságok közösségen belüli útvonalakat illető viteldíjaira vonatkoznak,

– amelyek holland területen felkínált és használt számítógépes helyfoglalási rendszerekre vonatkoznak, és

– amelyek az Amerikai Egyesült Államok részére azt a jogot biztosítják, hogy közlekedési jogokat visszavonjon, felfüggeszzen vagy korlátozzon, ha a Holland Királyság által megjelölt légitársaságokat nem a Holland Királyság vagy nem holland állampolgárok ellenőrzik,

a Holland Királyság nem teljesítette az EK-Szerződés 5. cikke (jelenleg EK 10. cikke), az EK-Szerződés 52. cikke (jelenleg, módosítást követően, EK 43. cikk) és a légi szolgáltatások vitel- és tarifadíjairól szóló, 1992. július 23-i 2409/92/EGK tanácsi rendelet (¹) és a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról szóló, az 1993. október 29-i 3089/93/EGK tanácsi rendelettel (²) módosított 1989. július 24-i 2299/89/EGK tanácsi rendelet (³) alapján fennálló kötelezettségeit;

2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A. Új megállapodás fennállása

– Az 1957. évi megállapodásban 1992-ben eszközölt módosítások megteremtették az Amerikai Egyesült Államok és a Holland Királyság közötti szorosabb együttműködés keretét, amely ez utóbbi számára jelentős, új nemzetközi kötelezettségekkel jár.

– Mint ahogyan az 1992. évi módosításokból kitűnik, az 1957. évi megállapodást teljes egészében felülvizsgálták. Az, hogy ennek megállapodásnak több rendelkezését 1992-ben formailag nem módosították vagy azokon csak jelentéktelen szerkesztési módosításokat eszközöltek, nem változtat azon a tényen, hogy az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeket a felülvizsgálat során megerősítették. Ilyen helyzetben a tagállamok nem csak nem vállalhatnak új kötelezettségeket, hanem nem is tarthatnak fenn olyan kötelezettségvállalásokat, amelyek sértik a közösségi jogot.

B. A Közösség kizárólagos külső hatáskörének megsértése az AETR ítélet értelmében

– Hollandia és az Amerikai Egyesült Államok 1991-ben az 1957. évi megállapodáshoz a CSR (számítógépes helyfoglalási rendszerek) elveiről szóló mellékletet csatolt, amelyhez a holland területen felkínált és használt CSR-rendszerek is tartoznak. Az 1957. évi megállapodás 1992. évi felülvizsgálata során Hollandia megtartotta ezt a mellékletet. Következésképpen a Holland Királyság megsértette a Közösség 2299/89 rendeletből eredő kizárólagos külső hatáskörét.

C. A Szerződés 52. cikkének megsértése

– A közösségi légitársaságok bármikor kizárhatók a Holland Királyság és az Amerikai Egyesült Államok közötti légitársaságokról szóló megállapodás alkalmazásából, miközben ez a megállapodás a holland légitársaságokra automatikusan alkalmazandó. A közösségi légitársaságokat azáltal különböztetik meg hátrányosan, hogy ezek a fogadó tagállamban, nevezetesen a Holland Királyságban, nem részesülnek a nemzeti elbánás kedvezményében.

(¹) HL L 240., 15.o.

(²) HL L 278., 1.o.

(³) HL L 220., 1.o.

A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 2004. december 21-i végzésével a Thin Cap Group Litigation, Test Claimants kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-524/04. sz. ügy)

(2005/C 57/35)

(Az eljárás nyelve: angol)

A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 2004. december 21-i végzésével, amely 2004. december 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Thin Cap Group Litigation, Test Claimants kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdések vonatkozásában:

1. Ellentétes-e az EK 43., 49. vagy 56. cikkel az, ha egy tagállam (az „adó társaság székhelye szerinti tagállam”) olyan intézkedéseket alkalmaz és tart hatályban, mint az Income and Corporation Taxes Act 1988 (a „nemzeti rendelkezések”) 209. és 212. cikkében, valamint 28AA mellékletében található rendelkezések, amelyek korlátozzák azt, hogy a fenti tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (az „adó társaság”) által felvett, más tagállamban illetőséggel rendelkező közvetlen vagy közvetett anyavállalata által nyújtott hitellel kapcsolatban fizetendő kamatot adó szempontból levonja, ha nem állna fenn ilyen korlátozás abban az esetben, ha az anyavállalat és az adós vállalat ugyanazon tagállamban rendelkeznének illetőséggel?

2. Hogyan befolyásolja az 1. kérdésre adandó választ az, ha:

a) a hitelt nem az adós anyavállalata, hanem ugyanazon cégcsoporthoz tartozó, az adós társasággal azonos közvetlen vagy közvetett anyavállalat irányítása alatt álló más társaság (a „hitelező társaság”) nyújtja és mind a közös anyavállalat, mind a hitelező társaság az adós társaság székhelye szerinti államtól eltérő tagállamban rendelkeznek illetőséggel?

b) a hitelező társaság más tagállamban rendelkezik illetőséggel, mint az adós társaság, de a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel?

c) a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel, és a hitelező társaság más tagállamban rendelkezik illetőséggel, mint az adós társaság, de a hitelt a hitelező társaság harmadik országban székhellyel rendelkező fióktelepén keresztül nyújtja?

d) a hitelező társaság, valamint a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel?

3. Befolyásolná-e az 1. és 2. kérdésre adandó választ, ha bizonyítani lehetne, hogy a hitelfelvétel joggal való visszaélésnek minősül, vagy hogy az adós társaság székhelye szerinti tagállam adójogszabályainak elkerülésére irányuló mesterséges megállapodás része volt? Amennyiben igen, milyen iránymutatást ad a Bíróság arra nézve, hogy mi minősül ilyen visszaélésnek vagy mesterséges megállapodásnak a jelen üggyhöz hasonló ügyek vonatkozásában?

4. Amennyiben fennáll az EK 56. cikk értelmében a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó korlátozás, ez 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásnak tekintendő-e az EK 57. cikk alkalmazása szempontjából?

5. Amennyiben az 1. és 2. kérdésben leírt tényállások bármelyike összeegyeztetetlen az EK 43., 49. vagy 56. cikkel, akkor abban az esetben, ha az adós társaság, vagy az adós társaság cégcsoportjához tartozó más társaságok (a „felperesek”) az alábbi kérelmeket terjesztik elő:

a) az adós társaság által a hitelező társaság részére fizetett kamatnak az adós, társasági adóalapot képező nyereségből való levonásának megtagadása következtében fizetett többlet társasági adó visszafizetésére irányuló kérelem, amennyiben a fenti kamat levonása megengedhető lett volna, ha a hitelező társaság szintén az adós társaság székhelye szerinti tagállamban rendelkezett volna illetőséggel;